

Número 114 Abril 2021

CELH COMUNICA

Editorial

L'espai públic té una significació molt important. El nomenclàtor dels carrers i places, els monuments, les plaques commemoratives, etc. transmeten què considerem que és positiu i què és negatiu i rebutjable. La placa que recorda els bombardejos que l'aviació feixista va fer a l'Hospitalet ens informa sobre la naturalesa violenta i terrorista del feixisme. Posar el nom d'un carrer a Mileva Maric ens il·lustra sobre les grans aportacions de les dones a la ciència i el sacrifici de la seva vida professional que sovint es veuen obligades a fer. També fóra important posar en valor i divulgar el nostre patrimoni i les fites de la nostra història, de les importants lluites socials que ha protagonitzat la població de l'Hospitalet. La senyalització d'edificis i llocs és urgent, i la tecnologia ofereix unes possibilitats pedagògiques extraordinàries. L'espai públic té un potencial que cal explotar i mai oblidar.

L'article del mes/Francisco Javier Rodríguez Baena

No és ciutat per a vianants

Peu de foto: Uns centenars de veïns van organitzar activitats a la carretera de Collblanc el mes passat

/ CNT LH

Caminar pel carrer de Sants direcció Llobregat, els caps de setmana, hauria de significar sortir de la gran urbs per endinsar-nos en l'assossec de la perifèria. Deixar enrere cues, soroll de pneumàtics castigant l'asfalt, voreres atapeïdes de taules, cadires, turistes i motos, per començar a albirar, ni que sigui a pams, l'horitzó. Personalment, sempre m'ha agradat sortir a passejar en direcció al riu, precisament perquè a mesura que t'apropes al cabal d'aigua que ens separa i alhora ens uneix amb les poblacions del Baix, els edificis van minvant i permeten entreveure porcions -porcions! Amb què poc ens conformem- de les muntanyes que envolten la metròpolis. És com si les construccions et fessin un passadís d'honor en el teu camí cap a la frisada natura.

Qui hagi estat noi de ciutat m'entendrà perfectament.

Tornem, però, al carrer de Sants. I és que des de fa un temps l'Ajuntament de Barcelona, a través de la iniciativa 'Obrim Carrers', tanca al trànsit diversos eixos importants de la capital catalana durant els caps de setmana.

És a dir, que els dissabtes i els diumenges, de nou del matí a vuit de la tarda, hom pot circular, si vol, pel bell mig de la calçada. Al principi, quan no n'estàs acostumat, costa, i una força gairebé gravitatòria t'empeny a transitar per la vorera, com si encara et malfiessis d'algun vehicle despistat que hi pogués passar. En el cas de Sants, el tancament al trànsit arrenca a la plaça Espanya, al principi de Creu Coberta, i s'estén al llarg del que diuen que és l'eix comercial més llarg del continent. Fins a Collblanc.

Creuar la Riera Blanca suposa un canvi de món. Més avall, a l'altura de Santa Eulàlia, el calaix incomplet de les vies ens recorda que no devem ser tan macos com els barcelonins com per merèixer tenir les vies soterrades - ara sembla que el cobriment va de debò, però-, raó per la qual penso que no han gosat creuar aquesta antiga riera per cobrir els raïls que esquincen la ciutat. La imatge de l'estructura clarament inacabada en la frontera entre LH i BCN recorda a aquelles instal·lacions elèctriques deficientes amb cables pelats. Tota una imatge 'digna' dels temps de la cogovernança metropolitana. *Ande yo caliente...*

Ara bé, aquest no és l'únic punt fronterer amb Barcelona que demostra que la Riera Blanca és un *topos* de la desigualtat entre ciutats. Com hem dit, el tall al trànsit del carrer de Sants arriba fins a Collblanc, on el vianant ha de cuitar per pujar a les voreres si no vol ser atropellat. Aquí, a l'inici de l'Hospitalet de Llobregat, tornen els cotxes. Hi tornen enrabiats pel terreny perdut a Barcelona, amb una fúria que es tradueix en soroll, accelerades sobtades i clàxons. Sortim de la capital catalana, de gairebé 1,7 milions d'habitants, per entrar a la segona ciutat del país, de 270.000, i sembla, almenys en aquesta ubicació, que hem abandonat el municipi petit per entrar-ne al gran.

Recordarem i insistirem que l'Hospitalet és una de les ciutats més densament poblades, ja no del país, sinó d'Europa, i que compta amb una ràtio de zones verdes per habitants per sota de les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut (OMS), que són de 15-12 metres quadrats per veí. I mentre que Barcelona s'atreveix a tallar eixos de comunicació tan importants com el carrer de Sants o Gran de Gràcia -encara que sigui només els caps de setmana i en hores diürnes- l'Hospitalet sembla no moure fitxa més enllà d'alguna data assenyalada.

Els veïns, sobretot arran de la pandèmia i les limitacions de moviment establertes per evitar l'extensió del virus, sí que han començat a moure fitxa, a través de protestes cíviques i tancament simbòlics de carrers. A través del moviment de *#RevoltaVeïnal*, la plataforma 'Un altre l'Hospitalet és possible' ha aconseguit fer palesa la necessitat d'obrir els carrers per guanyar espai per a les persones. Les últimes setmanes han tallat precisament la carretera de Collblanc i també el carrer Enric Prat de la Riba, a l'altura de la mega promoció d'habitatges de la Cosme Toda -un altre front de les reivindicacions veïnals per reduir la densitat de la ciutat-. S'hi van organitzar actuacions en directe, batucades i tallers per als més petits.

Per la seva banda, el grup municipal d'ERC va anunciar que presentaria una proposta al Ple per incrementar les zones verdes i guanyar espai públic per a la ciutadania, al·legant que altres ciutats amb menys densitat de població que l'Hospitalet ja han portat a terme iniciatives en aquest sentit. Potser arribarà un dia -bé, almenys els dissabte, millor dit- que puguem prosseguir la nostra passejada per Collblanc i arribar, vés a saber, fins al Llobregat, entre edificis que ens fan el passadís d'honor.

Francisco Javier Rodríguez Baena
Periodista i historiador

El CELH és una associació oberta a qualsevol
ciudadà o ciutadana interessat en el coneixement,
la recerca i el debat sobre L'Hospitalet.
Necessitem el teu suport per continuar treballant
pel passat, el present i el futur de la ciutat.

Fes-te soci/sòcia del CELH